

Sundhedsudvalget

Vedrørende partiernes bemærkninger til pkt. 29 på 1. behandlingen

Landsstyreformand Hans Enoksen var så venlig at fremføre punkt 29 om ændring af landstingsforordning om lægemidler for mig, da jeg ikke selv kunne være til stede. Under 1. behandlingen fremkom partierne med spørgsmål, som jeg gerne vil besvare, så de kan tages med i overvejelserne under behandlingen i Sundhedsudvalget.

Siumut

Siumut anbefalede, at forslaget andenbehandles i den form det har.

Inuit Ataatigiit

Inuit Ataatigiit ønsker forslaget velkomment og anbefaler, at der tages initiativ til, at der iværksættes en oplysningskampagne herom og at oplysningerne forefindes på 2 sprog til gavn for befolkningen.

Som reglerne er i dag, så fremgår det af Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 22 af 14. november 2005 om lovlige lægemidler, hvilke lægemidler der er lovlige i Grønland. Bekendtgørelsen foreligger både på grønlandsk og dansk.

Det bliver de samme oversigter over lovlige lægemidler med mere, der lægges ind på www.peqqik.gl. Der er både en grønlandsk og en dansk version på www.peqqik.gl, så man vil altid være sikret en grønlandsk forklaring på, hvad der står i listen. Navne på lægemidlerne vil bibeholde den latinske betegnelse. Listerne over lovlige lægemidler vil oplyse navnet på lægemidlet, producentens navn, en kode over hvilken type sygdom, lægemidlet anvendes til, en kode for regler for udlevering af lægemidlet samt et varenummer.

Inuit Ataatigiit accepterer, at det er Lægemedielkomiteen, der godkender lægemidlerne, men udtrykker også behov for, at der kan placeres et ansvar, hvis det viser sig, at et lægemiddel ikke svarer til hensigten. Her tolker jeg det således, at der skal placeres et ansvar, hvis et lægemiddel har utilsigtede bivirkninger, eller der er fejl ved produktionen af et godkendt lægemiddel.

3.05.2006
J.nr. 45.04.01

Postboks 1160
3900 Nuuk
Oq/tel +299 34 50 00
Fax +299 32 55 05
peqqip@gh.gl
www.nanoq.gl/peqqik

Ved fejl i produktionen vil der altid foreligge et produktansvar hos producenten. Dette kan hverken Lægemiddelkomiteen eller Landsstyret drages til ansvar for. Hvis et lægemiddel skulle vise sig at have utilsigtede bivirkninger, så afhænger ansvaret af, om producenten har advaret mod disse bivirkninger. Er der ikke advaret mod bivirkningerne, så har producenten et produktansvar. Er der advaret mod den foreliggende bivirkning, så er spørgsmålet, om der er kalkuleret med den pågældende bivirkning, og om lægen har orienteret patienten tilstrækkeligt om bivirkningen, så patienten har kunnet give et informeret samtykke. Nogle behandlinger kræver desværre brug af medicin, der har bivirkninger. Spørgsmålet er så, om patienten er parat til at leve med bivirkningerne fra medicinen eller ulemperne ved sygdommen.

Demokraterne

Demokraterne beklager, at en række vigtige høringsparter ikke har afgivet høringsvar. Som det også blev nævnt under førstebehandlingen, er det imidlertid meget almindeligt, at høringsparter, der ikke har bemærkninger til et lovudkast, undlader at afgive høringsvar. Landsstyret ser naturligvis gerne, at alle høringsparter afgiver høringsvar – også selv om de ikke skulle have bemærkninger til det pågældende lovudkast. Landsstyret har dog forståelse for, at andre opgaver kan trænge sig på og nødvendiggøre prioriteringer.

Atassut

Atassut giver udtryk for, at ændringsforslaget og især den grønlandske version er rodet og uoverskuelig. Jeg skal være den første til at beklage, hvis ændringsforslaget forekommer uoverskueligt.

Atassut udtrykker desuden usikkerhed om, hvilke dele af forordningen, der ønskes bibeholdt og hvilke, der ønskes ændret.

I § 7 indsættes der et nyt stk. 2, således at det nugældende stk. 2 bliver stk. 3. Det nugældende § 7, stk. 3 bliver med enkelte ændringer til reglerne i § 8. Den nugældende § 8, bliver overflødig og udgår helt.

Atassut udtrykker desuden bekymring for, at det er Lægemiddelkomiteen, der har kompetence til godkendelse af lægemidler og bliver ansvarlig for, hvilke lægemidler, der må forhandles samt indføres og udføres her i landet. Efter Atassut's mening bør dette ansvar ligge hos Landsstyret.

Det kan oplyses, at Lægemiddelkomiteen ikke godkender lægemidler, der ikke er godkendt i Danmark eller hvor Lægemiddelstyrelsen har sagt god for et lægemiddel, der ikke er godkendt i Danmark. Selv om der ønskes uafhængighed af Danmark og dansk lovgivning, så råder Grønland ikke over en institution, der udelukkende kan beskæftige sig med lægemidler. Grønland er nødsaget til at støtte sig til andre landes godkendende institutioner. Ifølge forordningen om lægemidler, så er "Et lægemiddel (er) lovligt, når Landsstyret i bekendtgørelsesform efter indstilling

fra Lægemiddelkomiteen har optaget lægemidlet på en af de følgende lægemiddellister." Det vil sige, at det er Lægemiddelkomiteen, som består af udvalgte medarbejdere i sundhedsvæsenet med indsigt i lægemidler, der skal udarbejde lister over lægemidler, og indstille til Landsstyret, at Landsstyret skal godkende listerne. Listerne består af over 7500 lægemidler.

Med al respekt for Landsstyremedlemmerne, så vil de næppe være i stand til at vurdere alle disse lægemidler og deres bivirkninger. Landsstyremedlemmerne bliver nødsaget til at stole på Lægemiddelkomiteens indstillinger, og godkende i blinde. Det ønskes derfor, at godkendelsen bliver en forvaltningsbeslutning og ikke en politisk beslutning, især ud fra et praktisk synspunkt, så ændringerne kan ske hurtigt. Skulle der være godkendt et lægemiddel, som viser sig ikke at være ordentligt gennemtestet eller lignende, så ansvaret kan lægges på godkenderen, så vil der i sidste ende kunne ifalde et politisk ansvar på det Landsstyremedlem, som har sundhedsvæsenet som ressort område.

Jeg håber, at denne henvendelse afklarer nogle af de tvivlsspørgsmål, partierne har til ændringsforslaget.

Med venlig hilsen

Asii Chemnitz Narup